

Phẩm 3: CỬ BÁT

Bấy giờ, một ngàn hai trăm Thiên tử ở trong chúng hội mà thuở xa xưa họ đã tạo hạnh Bồ-tát, bây giờ đã quên mất ý đạo, chỉ chẳng kiên cố nên tự nghĩ: “Phật tuệ lồng lộng chẳng thể hạn lượng, ý đạo Vô thượng chánh chân khó thể hiểu được. Sự học của Bồ-tát mà chẳng thể thành tựu thì Tối chánh giác rất khó có thể đạt được. Đối với điều này, chúng ta chẳng thể học hỏi được, chỉ bằng đổi lại câu học Thanh văn, Duyên giác để nắm chắc diệt độ.”

Bấy giờ Thế Tôn biết được ý nghĩ trong tâm của các Thiên tử, thấy những người này kham nổi đạo Vô thượng chánh chân, làm Tối chánh giác mà lại muốn phớt bỏ, chỉ theo Tiểu thừa. Phật muốn khuyến hóa các Thiên tử nên rời khỏi đạo tràng, ở trong chúng hội, hóa làm một vị trưởng giả tay bưng bình bát đựng trăm món đồ ăn thức uống đem đến chỗ Đức Phật, rồi bạch với Đức Thế Tôn:

–Kính thưa Đại Thánh! Xin Ngài xót thương nhận thực phẩm cho!

Phật liền nhận lấy bát. Bồ-tát Nhuyễn Thủ đứng dậy, đến chỗ Đức Phật, chấp tay bạch:

–Hôm nay được bữa ăn thịnh soạn, hẳn phải nghĩ đến ân xưa? Con xin chí thành lắng nghe. Đức đại thánh đâu chỉ ăn mà chẳng đem đạo pháp ban cho chúng con! Xin gia ân đem đạo pháp ban cho để khắc phục lại ý tưởng trước kia.

Đến đây, Hiền giả Xá-lợi-phất tự nghĩ: “Nhuyễn Thủ trước kia đã có ân đức gì mà lại nói với Đức Thế Tôn là tuy nhận bữa ăn cũng nên hồi tưởng lại ân pháp trước đây?” Rồi bạch Phật:

–Bồ-tát Nhuyễn Thủ đời trước đã có ân gì với Đấng Đại Thánh mà thưa Như Lai tuy nhận thức ăn nhưng phải nghĩ đến ân pháp đời trước?

Phật dạy:

–Hãy đợi trong giây lát thì ông sẽ tự phát hiện ra. Như Lai đã biết chẳng phải ông đã kịp hiểu ra.

Rồi Đức Phật liền thả bát xuống đất. Bát rơi xuống biến mất, đi vào các cõi Phật. Các Đức Phật Chánh Giác hiện đang tại thế, mỗi mỗi đều thấy bát ở dưới chân mình.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Ở tại phương dưới cách đây các cõi Phật nhiều bằng bảy mươi hai lần cát sông Hằng đến cõi nước của Đức Như Lai Quang Minh Vương, tên là Chiếu diệu, bát trụ ở trên hư không của nước ấy, không ai nắm giữ mà tự nhiên đứng vững. Chúng đệ tử các Đức Phật hiện tại đều thưa hỏi Đức Phật của họ là bát từ đâu đến. Các Đức Phật đều bảo với họ ý như sau: “Thế giới phương trên có cõi nước tên là Nhẫn, ở đó có Đức Như Lai tên là Năng Nhân, hiện đang thuyết pháp. Đức Năng Nhân Như Lai thả rơi bát ấy để mà khuyến hóa các Bồ-tát có tâm sai khác, ý chí thoái lui.”

Đến đây, Thế Tôn bảo Xá-lợi-phất:

–Ông hãy đi tìm bát, hãy quan sát biết được chỗ mà bát đã đến!

Xá-lợi-phất tức thời vâng lời, tự dùng trí lực, vâng Thánh chỉ của Đức Phật vào Tam-muội chánh thọ, dùng một vạn định vượt qua một vạn cõi Phật, tìm kiếm khắp nơi mà chẳng biết bát ở đâu, liền trở về bạch Phật:

–Kính thưa Thế Tôn! Con tìm mà chẳng thấy, chẳng biết bát ở đâu!

Rồi Thế Tôn bảo Đại Mục-kiền-liên:

–Nay ông hãy đi tìm kiếm bát về, hãy quan sát bát hiện ở chỗ nào?

Mục-kiền-liên nhận lời rồi, dùng lực thần túc, vâng Thánh chỉ của Đức Phật, bằng Tam-muội chánh thọ vào tám ngàn định, trong phút chốc vượt qua tám ngàn cõi Phật, tìm kiếm mà chẳng thấy, chẳng biết chỗ của bát, liền trở về bạch Phật:

–Con đã dùng hết thần lực mà chẳng tìm được bát, đâu có thể tròn bốn phận ư?

Thế Tôn bảo Tu-bồ-đề:

–Ông hãy đi tìm bát, biết chỗ nó đến để đem về lại.

Tu-bồ-đề cũng liền nhận lời, bằng Tam-muội chánh thọ vào một vạn hai ngàn định, trong phút chốc vượt qua một vạn hai ngàn cõi Phật để tìm mà chẳng thấy bát, chẳng biết chỗ dừng của nó ở đâu.

Như vậy, cả năm trăm vị Thanh văn ở tại hư không đều hiện thần túc, sức Tam-muội, thần thông thể lực bậc Thánh, Thiên nhân

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

nhìn suốt... để đi tìm bát mà chẳng biết chỗ đến của nó, cũng chẳng thể tìm được.

Khi ấy Tu-bồ-đề liền đến trước Bồ-tát Từ Thị nói:

–Thưa Nhân giả! Nhân giả là bậc tài cao, là Như Lai Nhất sinh bổ xứ sẽ chứng đạo Vô thượng chánh chân, thành Tối chánh giác. Ân từ bi rộng lớn, đạt nhiều trí tuệ, mọi người chẳng bì kịp, một mình đi lại ba cõi mà không bận bịu, chắc Nhân giả biết bát ở đâu. Xin Nhân giả có thể đến đó kính cẩn mang về đây, may ra nhờ uy lực của Nhân giả mà bát được mang trở về.

Bồ-tát Từ Thị đáp lại Tu-bồ-đề:

–Đúng như Nhân giả đã nói, tôi thọ được tuệ Như Lai sẽ thành Chánh giác. Hôm nay, Nhuyễn Thủ đã khởi định ý tiến, dừng, ngồi, đứng, tôi đây không bì kịp, chẳng thể hiểu rõ Tam-muội ấy. Thưa Tôn giả Tu-bồ-đề! Tuy vào đời sau tôi sẽ thành Phật, có số Bồ-tát nhiều như cát sông nhưng tất cả đều là do Bồ-tát Nhuyễn Thủ đã khai hóa, dẫn dắt. Muốn biết cát một bước chân đã nghĩ chẳng biết về đâu. Vậy nên, thưa Nhân giả! Chúng ta phải thỉnh Bồ-tát Nhuyễn Thủ. Chỉ có vị Đại sĩ ấy mới biết được nơi chỗ mà bát dừng, mới đảm nhận việc đem bát về lại thôi!

Rồi Tu-bồ-đề thưa với Đức Thế Tôn:

–Nguyện xin Thế Tôn rủ lòng ban lời dạy bảo.

Đức Đại Thánh liền sai Nhuyễn Thủ đi lấy bát. Nhuyễn Thủ vâng lời tự nghĩ rằng: “Ta chẳng đứng dậy khỏi chỗ ngồi, chẳng rời khỏi chúng hội mà mang bát về lại đây.” Nhuyễn Thủ vào Tam-muội tên là Phổ siêu thì các Bồ-tát ở đây đều định ý chánh thọ. Lúc này Nhuyễn Thủ duỗi bàn tay phải vào trong lòng đất, vượt qua phương dưới, vượt qua các Đức Phật, đại Thánh nhiều vô cùng, rồi lần lượt bàn tay của Bồ-tát làm lễ từng vị một. Trong bàn tay ấy tự nhiên có tiếng xưng tụng Đức Như Lai Năng Nhân, Chí Chân Đẳng Chánh Giác. Rồi kính hỏi thăm vô lượng các Đức Phật đang ở đời, khinh thường lợi dưỡng, thế lực, đi ở được an ổn chẳng? Rồi từ mỗi một lỗ chân lông trên bàn tay, cánh tay ấy tự nhiên xuất phát hàng trăm ngàn vạn ức ánh hào quang sáng chói. Mỗi một hào quang đều biến hiện ra trăm ngàn hoa sen. Trên mỗi hoa sen ấy đều có Đức hóa Như Lai đầy đủ tướng tốt. Tất cả đều ngồi kiết già trên hoa sen.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Rồi từng vị Thế Tôn ấy đều cùng khen ngợi danh đức, công huân của Đức Năng Nhân Như Lai.

Hiện tượng này đã trải qua các cõi Phật. Ngay khi ấy, các đất nước đều chấn động sáu cách các cõi nước của chư Phật, ánh sáng tự nhiên chiếu soi khắp nơi, tất cả các cõi Phật đều hiện ra bàn tay ấy. Lại nữa, các cõi Phật lại tự nhiên có lụa ngũ sắc, cờ, phướn, lọng báu... không chỗ nào chẳng trang nghiêm, hoa tung khắp chốn, trang sức nơi nơi. Bàn tay của Bồ-tát Nhuyễn Thủ đi qua các cõi Phật nhiều bằng bảy mươi hai lần cát sông. Làm lễ các Đức Phật xong, bỗng trong chốc lát, bàn tay ấy đến thế giới Chiếu diệu, ở đó có cõi nước của Đức Phật Quang Minh Vương. Làm lễ Đức Phật xong, tự nhiên bàn tay ấy phát ra âm thanh lớn xưng tụng Đức Năng Nhân Như Lai, kính hỏi vô lượng việc. Đức Như Lai Minh Vương có vị Bồ-tát thị giả tên là Quang Anh, liền thưa với Đức Như Lai ấy rằng:

–Đây là bàn tay nào mà thù thắng vi diệu, lồng lộng uy thần khó bì kịp vậy? Sao tự nhiên phát ra trăm ngàn vạn ức ánh hào quang sáng rực, trong mỗi ánh hào quang ấy đều hóa ra trăm ngàn hoa sen trang nghiêm thanh tịnh, trên mỗi một hoa sen đó đều có Như Lai an tọa, lại ca ngợi công huân của Đức Năng Nhân thánh triết?

Đức Phật Quang Minh Vương bảo thị giả Quang Anh:

–Có Thiện nam ở phương Trên, cách đây số cõi Phật nhiều bằng bảy mươi hai lần cát sông, ở đó có thế giới tên là Nhẫn, có Đức Như Lai Chí Chân Đẳng Chánh Giác hiệu là Năng Nhân, hiện đang thuyết pháp. Ở đó có vị Đại sĩ tên là Nhuyễn Thủ, ông ấy mặc áo giáp giới đức không thể nghĩ bàn, có tất cả sức thần thông Độ vô cực, tự tại ở chỗ ngồi, chẳng hề đứng mà di chuyển bàn tay đến đây để mang bát về.

Khi ấy, các vị Bồ-tát ở cõi của Đức Phật Quang Minh Vương đều khát khao, ngưỡng mộ muốn được chính mắt thấy Đại sĩ Nhuyễn Thủ ở thế giới Nhẫn của đức Năng Nhân Như Lai kia. Đức Phật Quang Minh Vương biết hết suy nghĩ trong tâm ý của chúng hội liền phóng ra hào quang Mi đánh tướng. Ánh sáng đó chiếu suốt qua các cõi Phật nhiều bằng bảy mươi hai lần cát sông, lên đến cõi Nhẫn. không chỗ nào mà chẳng sáng rực rỡ. Có chúng sinh nào ở đó được

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

nhờ ánh sáng ấy soi rọi thì tất cả được yên ổn, không có hoạn nạn. Như ở bốn cõi của hoàng đế Chuyển luân thánh vương có những người tu hành tinh chuyên học định, gặp ánh sáng ấy thì đều được Tu-đà-hoàn. Người đã đắc thiền định rồi thì qua hết ba cõi, đạt được Tứ chứng đức. Người đã lậu tận rồi thì được vào tám cửa giải thoát. Bạc La-hán thiền định thì được Vô trước nguyện. Thân các vị Bồ-tát được ánh sáng ấy soi rọi thì đều thành tựu được Nhật quang Tam-muội. Như thế, các Bồ-tát Đại sĩ của cõi Phật Quang Minh Vương Như Lai nhìn Đức Thế Tôn Năng Nhân, Bồ-tát Nhuyễn Thủ, tất cả Thánh chúng Thanh văn Tỳ-kheo, các vị Bồ-tát.. Bồ-tát Quang Anh nhìn thấy các Bồ-tát của thế giới Nhẫn liền rơi nước mắt, rồi đem lời này bạch với Đức Phật:

–Kính thưa Thế Tôn! Như nước tinh khiết vi diệu, như châu sáng Như ý mà bị rơi vào chỗ bất tịnh, thật đáng thương tiếc! Các vị Bồ-tát này sinh ở thế giới Nhẫn cũng lại như vậy, rất đáng thương cảm!

Đức Phật Quang Minh Vương bảo Bồ-tát Quang Anh rằng:

–Ông chớ tuyên bố lời này. Vì sao? Ở cõi Phật chúng ta mà siêng tu thiền hạnh đến mười kiếp chẳng bằng ở cõi Nhẫn tu từ sáng sớm đến buổi ăn sáng. Phát khởi tấm lòng thương nghĩ đến chúng sinh, công đức này tối thắng không ai bằng, khó có thể bì kịp. Vì sao? Vì các chúng Bồ-tát Đại sĩ ấy không có ấm cái, trần lao đã hết. Các vị ở cõi Nhẫn hộ trì chánh pháp thì công đức chẳng thể lường.

Bấy giờ, các vị Bồ-tát ở cõi Nhẫn được ánh sáng chiếu vào thân mình thì hỏi Đấng Thiên Trung Thiên Năng Nhân:

–Thưa Thế Tôn! Đây là ánh sáng gì? Ai đã phóng đến tiêu diệt hết trần lao, khiến chúng con không còn tỳ vết?

Phật bảo:

–Này các Thiện nam! Ở phương Dưới, cách đây số cõi Phật nhiều bằng bảy mươi hai lần cát sông, có một thế giới tên là Chiếu diệu, Đức Như Lai ở đó hiệu là Quang Minh Vương Như Lai Chí Chân ấy phóng ra hào quang Mi đảnh quang. Ánh sáng ấy chiếu suốt qua các cõi Phật nhiều bằng bảy mươi hai lần cát sông. Ánh sáng rực rỡ đó soi đến từ cõi ấy.

Khi đó, các Bồ-tát và chúng Thanh văn đều bày tỏ với Đức

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Phật:

–Kính thưa Thế Tôn! Chúng con muốn nhìn thấy thế giới Chiếu diệu, Đức Quang Minh Vương Như Lai và các chúng Bồ-tát ở đó.

Năng Nhân Như Lai từ lòng bàn chân phóng ra hào quang Thiên bức tướng luân quang. Ánh sáng ấy chiếu khắp cõi Phật nhiều bằng bảy mươi hai lần cát sông ở phương Dưới, đến cả cõi Chiếu diệu, không đâu mà không cùng khắp. Ở thế giới phương Dưới, thân của các chúng Bồ-tát nhờ ánh sáng ấy đều thành tựu được Tam-muội Tu-di quang. Bây giờ, ở cõi Phật này và thế giới kia có hiện tượng: từ cõi ấy nhìn thấy cõi kia, từ cõi kia nhìn thấy cõi này. Nhìn thấy qua lại lẫn nhau, giống như người ở cõi Diêm-phù-đề này, đứng trên đất ngẩng lên nhìn mặt trời, mặt trăng và ở thế giới phương Dưới, họ quan sát các Bồ-tát, Đức Năng Nhân Như Lai và thế giới Nhẫn cũng như vậy. Còn nhân dân cõi này nhìn thấy ở phương dưới giống như chư Thiên đứng trên đỉnh núi Tu-di cúi nhìn xuống thiên hạ ở cõi Diêm-phù-đề. Các vị Bồ-tát trên đó nhìn thấy Đức Quang Minh Vương Như Lai, các vị Bồ-tát... dưới đó mặc áo giáp đại đức khó bì kịp, khó đo lường được.

Lúc này, Bồ-tát Nhuyễn Thủ đưa bàn tay phải đến cõi Chiếu diệu, cõi nước Phật của Đức Quang Minh Vương Như Lai ở giữa hư không, bàn tay ấy liền cầm lấy bát rồi cùng với vô số trăm ngàn các chúng Bồ-tát có quyến thuộc vây quanh, vọt lên phương Trên. Bàn tay bưng bát đã trải qua các cõi Phật, chuyển dần lên trên thì ánh sáng hoa sen liền biến mất. Bàn tay phải cầm bát trở về thế giới Nhẫn, Bồ-tát Nhuyễn Thủ ở trước Đức Đại Thánh quỳ xuống dâng bát trao lên rồi bạch Đức Thế Tôn:

–Kính mong Thế Tôn rủ lòng nhận cho!

Phật liền nhận lấy bát. Các Bồ-tát cùng bàn tay Bồ-tát Nhuyễn Thủ đều đã trở về lại, đến chỗ Đức Phật, cúi đầu xuống đất, mọi người đều tự tuyên xưng danh hiệu Đức Như Lai, rồi kính hỏi thăm:

–Đức Phật Đại Thánh đáng kính không lường! Thánh thể thù thắng, đạo bước hóa độ không giới hạn, tuệ lực vô biên, vẫn được bình an khang kiện chăng?

Các chúng Bồ-tát đã kính hỏi thăm xong, lui về ngồi một bên, đứng vào chỗ ngồi yên ổn mà Phật đã chỉ cho. Bây giờ, Thế Tôn bảo

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Xá-lợi-phất:

–Nay ông hãy lắng nghe! Suy nghĩ cho kỹ! Hôm nay ta vì ông nói. Thuở xa xưa, khi thân ta tu tập Bồ-tát là chính do Như Lai đã phát. Nay sở dĩ ông ấy nói cái ý rằng: Thế Tôn tuy nhận thức ăn mà phải nghĩ đến cái ân pháp thí xưa; đó là chuyện đời quá khứ xa xưa, cách đây hàng ức trăm ngàn kiếp, nhiều vô số kể. Bấy giờ có Đức Phật hiệu là Mạc Năng Thắng Tràng Như Lai Chí Chân, Đẳng Chánh Giác, thế giới tên là Vô biệt dị. Đức Mạc Năng Thắng Tràng Như Lai có tám muôn bốn ngàn chúng Thanh văn, mười hai ức chúng Bồ-tát Đại sĩ. Đức Phật Thế Tôn ấy ở trong đời ngũ trước diễn thuyết giáo pháp Tam thừa. Có một vị Tỳ-kheo làm Pháp sư tên là Tuệ Vương, sáng sớm đắp y, mang bát vào nước Hoàng quảng khát thực. Tỳ-kheo ấy khát thực được hàng trăm món, rất nhiều thức ăn. Khất thực xong ra về, đến ngã tư đường thì gặp con của một Tôn giả tên Ly Cấu Tỷ xa trông thấy vị Tỳ-kheo đi đến thì rời khỏi nhũ mẫu, theo vị Tỳ-kheo xin ăn. Khi ấy, vị Tỳ-kheo cho đưa bé một thứ mật ngon. Đưa trẻ ăn vào biết mật ấy ngon ngọt, liền theo vị Tỳ-kheo, khi mật sắp hết nó quay lại nhìn nhũ mẫu, ý muốn được bông trở lại. Vị Tỳ-kheo lại cho mật, đưa trẻ lại đi theo. Cứ tiến lên dần dần đến chỗ Đức Mạc Năng Thắng Tràng Như Lai. Hai người cúi đầu dưới chân Đức Phật rồi đứng trước mặt Ngài. Đến đây, vị Tỳ-kheo Tuệ Vương đem đồ ăn khát thực của mình cho đưa bé mà bảo:

–Này Đồng tử! Người hãy đem của khát thực này cúng dường Như Lai!

Đức Như Lai liền nhận của cúng dường đó. Thức ăn đã chuyển vào bát của Đức Phật mà chẳng giảm bớt, hao tổn tí nào, rồi lần lượt đem thức ăn khát thực ấy cúng dường cho bốn mươi tám ngàn Thanh văn, mười hai ức Bồ-tát. Chỉ chừng ấy thức khát thực mà Đức Phật và Thánh chúng đều no đủ. Cúng dường như thế trọn bảy ngày mà thức ăn khát thực ấy vẫn như cũ chẳng hề tổn giảm. Khi ấy, đứa trẻ rất đổi vui mừng, phát sinh lòng thành, đứng trước Đức Thế Tôn mà nói kệ tụng:

*Phật, Thánh chúng no đủ
Bát thức ăn chẳng hao
Phụng sự Đấng Thế Tôn*

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Ruộng phước không nghi ngờ.
Thế Tôn nhận no đủ
Thức ăn chẳng giảm hao
Dâng lên Đấng Thế Tôn
Đạo vô tận chẳng nghi.
Món ăn chẳng giảm bớt
Vật cúng thành nhiều hơn
Cung kính Đấng Chánh Giác
Pháp thanh tịnh tăng lên.*

Phật bảo Xá-lợi-phất:

–Khi đó đưa trẻ dùng một bát thức ăn cúng dường Đức Thế Tôn và các Thánh chúng, nương Thánh chỉ Phật, lòng đã thanh tịnh nên đưa trẻ cúng dường đầy đủ trong bảy ngày mà thức ăn chẳng tổn hao. Tỳ-kheo Tuệ Vương giáo huấn đưa trẻ quy y Phật, Pháp và Thánh chúng, thọ lãnh cấm giới, lòng gắng sám hối lỗi lầm, khuyến khích hồi đạo, khiến phát tâm đạo Vô thượng chánh chân.

Lúc ấy, cha mẹ đưa trẻ đi kiếm con mình, tìm đến chỗ của Đức Như Lai Mạc Năng Thắng Tràng, cúi đầu làm lễ, rồi lui về đứng một bên. Đưa trẻ hỏi thăm cha mẹ, dùng kệ tán thán:

*Chí con cầu Phật đạo
Thương xót các chúng sinh
Nhàn hạ khó gặp được
Xin thân sinh cho phép.
Vả xem thân Chánh giác
Các tướng đẹp trang nghiêm
Tuệ độ đến vô cực
Đạo ý ai chẳng phát.
Con xin phép mẹ cha
Được bỏ tục xuất gia
Thuận theo lời dạy trí
Được học định tịch tĩnh.
Cha mẹ liền đáp là:
Đạo chúng ta ưa thích
Nhờ con mà biết được
Cũng nguyện muốn bỏ nhà.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Phật bảo Xá-lợi-phất:

–Khi đó, đưa trẻ hóa độ cho cha mẹ mình và năm trăm người đều tâm niệm học pháp, ý chí ấy đặt ở đạo Vô thượng chánh chân. Tất cả đều ở đời Đức Phật ấy bỏ nhà tu đạo, đều được Đức Phật dạy cho hạnh của đạo Bồ-tát như: Sáu độ vô cực, bốn đẳng tâm, bốn ân... phân biệt hiểu rõ về “không”, tinh tấn chẳng biếng nhác, tự tu chứng đến Phật quả.

Này Xá-lợi-phất! Có biết Tỳ-kheo Tuệ Vương làm Pháp sư bấy giờ là ai khác ư? Chớ có ý niệm ấy. Vì sao? Vì chính là Bồ-tát Nhuyễn Thủ vậy. Còn Ly Cấu Tỷ, con ông Tôn giả ấy chính là ta đây vậy. Đời trước xa xưa, Bồ-tát Nhuyễn Thủ đã đem thức ăn cho ta để cúng dường Phật và Thánh chúng, khiến cho ta phát tâm nơi đạo Vô thượng chánh chân. Đó chính là nguồn gốc phát tâm ban đầu của bản thân Ta. Do đó nên biết rằng hôm nay Như Lai đã thành tuệ Thánh giác vô cực, mười Lực, bốn Vô úy, mười tám Tuệ bất cộng vô quái ngại, tất cả đều là do ân khuyến hóa của Bồ-tát Nhuyễn Thủ. Vì sao? Vì do từ khi phát tâm cho đến khi đạt được các thông tuệ, như ta đây đã nhờ nhân ấy mà đạt thành đại đạo. Nay ta quan sát thấy ở các cõi Phật trong thế giới mười phương, nhiều không nói hết, không kể xiết, các Đức Phật hiện đang tại thế mà đồng hiệu là Năng Nhân đều do Nhân giả Nhuyễn Thủ đã khuyến hóa cả. Các vị ấy hiệu là Thanh Thánh, hoặc hiệu là Minh Tịnh, hoặc tên là Sở Hoan, hoặc tên là Định Quang, hoặc gọi là Ly Lậu, hoặc gọi là Diệu Thắng...

Phật bảo Xá-lợi-phất:

–Hôm nay, ta dành ra một kiếp, hoặc hơn một kiếp để tuyên dương, diễn thuyết danh hiệu của các Đức Phật hiện đang chuyển pháp luân mà do Bồ-tát Nhuyễn Thủ Đại sĩ đã khai hóa thì chẳng thể nói hết được, huống chi là kể về những người tu Bồ-tát thừa, hoặc kể ở trên cung trời Đâu-suất, hoặc người trở lại vào thai mẹ rồi khi sinh ra lại bỏ nhà tu đạo, hoặc bậc ngồi dưới cây Bồ-đề, hoặc người ở chốn đạo tràng thành Tối chánh giác... nhiều đến nỗi chẳng thể ví dụ được. Muốn nói lên sự thật này thì quả thật không hư dối. Bồ-tát Nhuyễn Thủ chính là cha mẹ của Bồ-tát vậy. Người thương xót khuyến hóa, hiển bày đạo lớn. Nói đến người thân trong đời thì

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

phải nói đến Bồ-tát Nhuyễn Thủ. Nay ta hướng về Nhuyễn Thủ để tuyên dương báo ân, lại nói rõ ràng. Mặc dù lúc đang ăn ấy có cúng cho ta bát thức ăn nhưng ăn mãi vẫn còn. Thời xưa của ta, được ban cho trước chính là ở chỗ đó.

Bấy giờ, hai trăm vị Thiên tử sắp thoái lui, trong lòng đều nghĩ: “Ta phải kiên định ý chí, cung kính đạo pháp, tiêu trừ các nhân duyên, khử bỏ các căn nguyên. Hôm nay, Đức Thế Tôn lúc trước đã phát nguyện, Bồ-tát Nhuyễn Thủ khuyến hóa và khai ngộ nhiều người, khiến đến với đạo mà chẳng thoái chuyển Vô thượng chánh chân. Chúng ta sao lại muốn thoái lui, sao ở trước Đức Như Lai lại dấy khởi ý thấp hèn, chí lại sùng bái việc nhỏ? Nay chúng ta phải bỏ Thanh văn, Duyên giác, chí ân cần cầu ý đạo Vô thượng chánh chân.” Lúc Bồ-tát Nhuyễn Thủ duỗi bàn tay thị hiện biến hóa đến tận chỗ Đức Phật Quang Minh Vương, nơi đất nước ở phương dưới mà đặt bát vào tất cả mọi nơi, lại giảng thuyết việc nói kinh điển khai hóa thuở xa xưa, ở các cõi Phật phương dưới, số loài chúng sinh nhiều không thể kể xiết trong cõi của Đức Thế Tôn này liền phát tâm đạo. Chúng sinh khắp mười phương thế giới đều đến cúng dường Bồ-tát Nhuyễn Thủ. Các Đức Phật Thế Tôn đều điều khiển lọng báu đến cúng thí kinh điển. Lúc ấy lọng báu che trùm tam thiên đại thiên cõi Phật. Từ các lọng báu kia tự nhiên phát ra âm thanh: “Quả đúng như đấng Năng Nhân đáng kính! Quả đúng như lời Đức Như Lai đã tán dương.” Chính đây là sự khuyến hóa của Bồ-tát Nhuyễn Thủ.

